

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 524 יום ה' 21 בינואר 2010

השבוע בגיליון

עדכון מדרגות מס רכישה // הצעת חוק: פטור למענק במסגרת הפרטה.

עדכונים מהשטח

שוב הכרעה: בני זוג זכו בערעור לחישוב מס נפרד.

מאמר

מ"ה – חישוב נפרד או מאוחד // מע"מ – שומת עסקאות, תשומות ופסילה //
מ"ה – ייחוס הפרשי הון בלתי מוסברים.

פסיקה

פחות חשמל... יותר מאסר // ממשל זמין גם ב- twitter // 1,192 רוי"ח חדשים //
קבוצת רכישה במתחם רמז בת"א.

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

עדכון מדרגות מס רכישה

שירותי דיוור בבעלות הדיירים המתפרסם ע"י
הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, כחלק ממדד
המחירים לצרכן.
להלן פירוט המדרגות החדשות:

♦ מדרגות מס רכישה, המוטל על רכישת דירות
למגורים, משקים חקלאיים ורכישת זכות
במקרקעין בידי עולה, עודכנו החל מה- 16.1.2010
בשיעור של 17.29%. הבסיס לעדכון הוא מדד

מדרגות חדשות (מ- 16.1.2010 עד 15.1.2011)	מדרגות ישנות (מ- 16.1.2009 עד 15.1.2010)	שעור המס	
1,084,935	1,026,660	ללא מס	דירת מגורים יחידה
מ- 1,084,935 - 1,524,770	מ- 1,026,660 - 1,442,870	3.50%	
מעל - 1,524,770	מעל - 1,442,870	5%	
עד - 923,070	עד - 873,500	3.50%	דירת מגורים אחרת
מעל - 923,070	מעל - 873,500	5%	
עד - 284,960	עד - 269,660	0.50%	משקים חקלאיים
מעל - 284,960	מעל - 269,660	5%	
עד - 1,393,220	עד - 1,318,400	0.50%	פטור לעולה
מעל - 1,393,220	מעל - 1,318,400	5%	

הצעת חוק: פטור למענק במסגרת הפרטה

פריטיים. הדעות בציבור על תהליכי ההפרטה
חלוקות וישנה גם התנגדות ציבורית, בין היתר, בשל
השלכות התהליך על תנאי העסקתם וביטחונם
התעסוקתי של ציבור העובדים בחברה המופרטת.
♦ **כפי שעולה מדברי ההסבר**, כדי למנוע ספק בדבר
חובת המס מוצע לפטור תשלומים אלה ממס, שכן
לא ייתכן מצב בו המדינה נותנת ביד האחת ונוטלת
חזרה מיד על ידי הטלת מס וביטוח לאומי על
סכומים אלו. מן הראוי, כי תגמולים אלו, שמטרתם
לפצות את העובדים על נזקם, לא יינטלו מהם בדרך
של מס. כמו כן מצויין, כי תגמול ההפרטה הינו
מענק חד פעמי נעדר מקור, אינו נושא אופי מחזורי,
ולא ניתן בתמורה לשירות כלשהו מאת העובדים
וככזה אין לחייב בגינו תשלום מס.

♦ ביום 18.1.2010 הונחה על שולחן הכנסת ע"י
חה"כ שי חרמש, משה גפני, שלי יחימוביץ' ואח',
[הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה \(פטור ממס על
מענק לעובדים בחברות ממשלתיות במסגרת הליך
הפרטה\), התש"ע-2010.](#)

עפ"י ההצעה, יתווסף לסעיף 9 לפקודה סעיף (ב7)
שיקבע פטור למענק שקיבל עובד המדינה בשל
הפרטה של חברה ממשלתית או של חברת בת
ממשלתית; "עובד מדינה" מוגדר כמשמעותו בחוק
שירות המדינה (מינויים), התש"ט-1959 וההגדרות
של "הפרטה", "חברה ממשלתית", "חברת בת
ממשלתית" – כהגדרתן בחוק החברות הממשלתיות.

♦ **עפ"י דברי ההסבר**, בעקבות תהליכי ההפרטה
המואצים, אותם מעודדת המדינה, מופרטות חברות
ממשלתיות ושירותים ציבוריים בתחומי המשק
הישראלי וכתוצאה מכך מועברת הבעלות לגורמים



שוב הכרעה: בני זכו בערעור לחישוב מס נפרד רמי אריה, עו"ד ורו"ח

לשלם מס בסכום שיעלה על זה שישלמו שני שותפים, שאין ביניהם קשר של זוגיות.

◆ במאמר מוסגר מציין בית המשפט, כי המערערים ביקשו לשכנע, כי בעבודתם ישנה חלוקה, לפיה לכל אחד מן השניים לקוחות נפרדים, לפי סוגי ההתמחות (השונים) שיש בידי כל אחד מבני הזוג. בית המשפט מקבל את טענתם, ואף מוסיף, כי גם אם היו כל לקוחותיהם משותפים - הרי שלפי התמונה הכללית המצטיירת אודות טיב עבודתם ותרומתם האמיתית ליצירת הכנסה בחברה, היו זכאים לחישוב נפרד של המס, כיוון שהכנסותיהם אינן תלויות זו בזו.

◆ החלטה זו היא בהמשך להחלטתו של כבוד השופט אלטוביה מגן בהלכת שקורי (עמ"ה שקורי נגד פקיד שומה כפר סבא 1250/05) שניתנה ביום 11.6.2009 בבהמ"ש המחוזי בתל אביב.

◆ גם בהלכת שקורי ובהלכת כהן מקבלים בתי המשפט את דעת החתום מעלה שייצג את הן את בני הזוג שקורי והן את בני זוג כהן בערעור לפיה לכל אחד מבני הזוג הזכות לחישוב מס נפרד.

◆ משמעות חישוב המס הנפרד היא בחיסכון מס של כ- 50,000 ש"ח נטו לכל שנת מס, סכום לא מבוטל בעליל.

◆ נסכם ונאמר, כי ההחלטות בבית המשפט קובעות כי זכותם של כל אחד מבני הזוג לשוויון, בינם לבין עצמם וכשווים בהתייחס לנישומים אחרים שאינם בני זוג, זכותו של כל בן זוג להגשים את שאיפותיו לרבות בתחום הקריירה והעיסוק, זכותו לבחור בהכנסה מיגיעה אישית, באופן שמביא בחשבון את היעילות הכלכלית, את שאיפותיו האישיות ובחירותיו.

◆ כל אילו מעידים כי בני הזוג מפקיחים הכנסה ממרכז רווח אחד, כי אין מוסבת או מיוחסת הכנסה אל מי מהם על מנת לעשות שימוש לרעה בחישוב הנפרד. כי אין המדובר במשרה של מי מהם שהיא פיקציה ואין בקיומו של מקור אחד כדי לשלול את העובדה כי המשכורות שמושכים בני הזוג אינן משכורות אמת המהוות התמורה לתרומתם לעסק.

◆ למרות הלכת קלס (ע"א 900/01) שניתנה בשנת 2003, לא אפשרו פקידי השומה ליישם את החישוב הנפרד לבני זוג שעובדים יחד בעסק או בחברה שבבעלותם. זאת למרות שעבודה יחד של בני זוג בימינו היא מקובלת ושגרתית. כך לגבי זוג אדריכלים שעובדים יחד, זוג עורכי דין, או זוג נשוי, שמנסה למקסם את יתרונות השליטה יחד בעסק המשותף ועוד.

◆ ביום 31.12.2009, קיבל בית המשפט המחוזי בנצרת ע"י כבוד השופט אברהם אברהם, את הערעור שהגישו בני הזוג כהן בעמ"ה 1037/07, יצחק וענת כהן נגד פקיד שומה עפולה (הלכת כהן).

◆ בני הזוג-המערערים מחזיקים, חלק כחלק, בהון מניותיה של החברה אותה הקימו יחדיו, הם עובדים כשכירים, ובידיהם משרות ניהול (עם חלוקה כלשהי בתפקידים). שניהם בעלי מקצוע בתחומם (יעוץ ארגוני, כוח אדם וכד'). המערער מחזיק בתואר ראשון בפסיכולוגיה וחינוך, ותואר שני בעבודה קהילתית. תחום התמחותו ביישוב משברים ויעוץ ביחסי עבודה, ובין היתר הוא מרצה בטכניון, באוניברסיטת חיפה ובמכללות, המערערת היא בעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה ובהיסטוריה של עם ישראל, בעלת תעודת הוראה ותואר שני במינהל עסקים. תחום התמחותה ביעוץ לארגונים גדולים. בשנת 1995 הקימו השניים, יחדיו, עסק בשם סופרוויז'ן, ובמסגרת פירמה זו הם נתנו יעוץ לניהול, פיתוח ארגוני והדרכה.

◆ בחודש יולי 2002 התאגד העסק כחברה בשם "סופר ויזין C.I.A. בע"מ" ובהון מניותיה אוחזים המערערים מאז בחלקים שווים, ומנהלים אותה יחדיו, משמע במשותף. את משכורותיהם הם מקבלים מידי החברה, בשיעור שהם כמנהלים, קובעים בהחלטה משותפת. משום כך קמה כנגדם חזקת התלות, אלא שלפי הבנת בית המשפט עלה בידיהם לסותרת. מן הראיות שהובאו בפניי כבוד השופט אברהם השתכנע, כי השניים עובדים בחברה עבודת אמת, שניהם התנסו התנסות רבת שנים בתחום עיסוקיהם, משכורותיהם משקפות, באופן סביר, את השקעתם בעבודתם בחברה, אף שאלו נקבעות בידיהם, כמנהלים.

◆ ולכן בית המשפט איננו רואה, בשום אופן, כי זוקא בשל היותם בני זוג נשואים יהא עליהם



חישוב נפרד או מאוחד – שוב ניצחון למערערים עמ' 1037/07 יצחק כהן וענת פנינה כהן נ' פקיד שומה עפולה

בהתחשב בשוק המסוים בו הם עוסקים, כי אז אין לומר על הכנסות אלו כי הן תלויות זו בזו, במונח שנתכוון לו ס"ק 66(ד) (ראה גם עמ' (מחוזי ת"א-יפו) 1250/05 שקורי נ' פקיד שומה כפר סבא (תקדן, 2009)). אם עולה בידי בני הזוג להוכיח, כי התמורה שכל אחד מהם מקבל משקפת את העבודה שהוא משקיע בעסק המשותף, כי אז יש לזכותם בחישוב נפרד של המס.

◆ ביהמ"ש מיישם את הפרשנות שהובאה בפרשת קלס בענייננו וקובע, כי המערערים מחזיקים חלק כחלק בהון מניותיה של החברה אותה הקימו יחדיו, הם עובדים כשכירים, ובידיהם משרות ניהול. שניהם בעלי מקצוע בתחום הייעוץ הארגוני. המערער מחזיק בתואר ראשון בפסיכולוגיה וחינוך, ותואר שני בעבודה קהילתית. תחום התמחותו ביישוב משברים וייעוץ ביחסי עבודה, ובין היתר הוא מרצה בטכניון, באוניברסיטת חיפה ובמכללת. המערערת היא בעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה ובהיסטוריה של עם ישראל, בעלת תעודת הוראה ותואר שני במינהל עסקים. תחום התמחותה בייעוץ לארגונים גדולים. בשנת 1995 הקימו השניים, יחדיו עסק שבמסגרתו הם סיפקו ייעוץ לניהול, פיתוח ארגוני והדרכה. בחודש יולי 2002 התאגד העסק כחברה שבהון מניותיה אוזחים המערערים מאז בחלקים שווים, ומנהלים אותה יחדיו ובמשותף. את משכורותיהם הם מקבלים מידי החברה, בשיעור שהם, כמנהלים, קובעים בהחלטה משותפת. משום כך קמה כנגדם חזקת התלות. עם זאת קבע ביהמ"ש, כי מן הראיות שהובאו בפניו השתכנע, כי המערערים עובדים בחברה עבודת אמת, שניהם התנסו התנסות רבת שנים בתחום עיסוקיהם, משכורותיהם משקפות, באופן סביר, את השקעתם בעבודתם בחברה, אף שאלו נקבעות בידיהם, כמנהלים, ולכן אינו רואה, כי דווקא בשל היותם בני זוג נשואים יהא עליהם לשלם מס בסכום שיעלה על זה שישלמו שני שותפים, שאין ביניהם קשר של זוגיות.

◆ בעניין סוגיית הוצאות הרכב, ביהמ"ש קבע, כי מדובר במכוניות שהינן בבעלותם הפרטית של המערערים (להבדיל מהחברה). אין מחלוקת לגבי העובדה, כי המערערים נוסעים במכוניות אלו במסגרת עבודתם בחברה, אלא שאין מדובר בדמי ניהול, כי אם בהוצאות על החזקת רכב, וככאלו היה על המערערים לציין בדיווחיהם, שאז היו זוכים, כשכירי החברה, להחזר הוצאות כחלק מן ההכנסה. הם לא עשו כן, כי אם ביקשו להכיר בהוצאות כדמי ניהול. ביהמ"ש סבר, כי הדבר איננו ניתן לתיקון בהליך זה.

התוצאה:

◆ הערעור התקבל לעניין החישוב הנפרד ונדחה בעניין ההכרה בהוצאות הרכב.
ניתן ביום: 30.12.2009.
ב"כ המערערים: עו"ד רמי אריה.
ב"כ המשיב: עו"ד א' גרוס.

◆ המערערים הינם בני זוג נשואים, המחזיקים חלק כחלק בהון מניות של חברה לייעוץ לניהול, פיתוח ארגוני והדרכה, אשר הוקמה על ידם, בניהולה הם שותפים ומקבלים ממנה שכר עבור עבודתם. בנוסף לעיסוקם של המערערים כיועצים ארגוניים, הם משמשים בתפקידי ניהול שונים בחברה, כאשר המערער משמש כאחראי הכספים בחברה והמערערת אחראית על ניהול מערכות המידע.

◆ בדוחות שהגישו המערערים בגין השנים 2003-2004, ביקשו המערערים לשום את הכנסותיהם בנפרד. המשיב דחה את בקשתם בטענה, כי הכנסת המערערת תלויה במקור ההכנסה של המערער ולכן חישב את הכנסותיהם במאוחד.

◆ מחלוקת נוספת שעלתה במסגרת הערעור, היא בעניין הוצאות רכב, שהמערערים ביקשו כי המשיב יכיר בהוצאות לצורך חישוב המס והמשיב דחה את בקשתם.

בימ"ש המחוזי בנצרת – כבוד השופט א' אברהם:

◆ סעיף 65 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") קובע, כי הכנסותיהם של בני זוג ייראו כהכנסה אחת לצורך חישוב מס ההכנסה (להלן: "חישוב מאוחד"). החריג לכלל כאמור, נקבע בס"ק 66(א) לפקודה והוא נותן בידי בני הזוג אפשרות לתבוע, כי ייעשה חישוב נפרד, דהיינו, כל הכנסה תיחשב כהכנסה נפרדת, לצורך חישוב המס. הרישא לס"ק 66(ד) מתנה את הזכות כאמור בכך שההכנסה של בן הזוג האחד תבוא ממקור הכנסה "בלתי תלוי" במקור ההכנסה של בן הזוג השני. בסיפא של ס"ק 66(ד), נמנים המקרים בהם תיחשב הכנסת בן הזוג האחד כתלויה בהכנסתו של בן הזוג השני.

◆ מקור חקיקתו של החריג לכלל כאמור, הוא החשש מפני התחמקות מתשלום מס אמת, חשש העשוי להתממש כאשר מדובר בבני זוג. בשאלה זו העמיק בית המשפט העליון בע"א 900/01 קלס נ' פקיד שומה תל אביב 4, פ"ד נז(3), 750 (2003). אומנם פסק הדין עוסק בשאלה, האם המקרים המנויים בסיפא לס"ק 66(ד) קובעים חזקה חלוטה בדבר קיומה של תלות, או שמא כזו הניתנת לסתירה, אלא שהדברים שנאמרו בפסק הדין הינם בעלי חשיבות רבה לשאלה כיצד יש לפרש את התלות בין מקורות ההכנסה של בני הזוג, שבה עוסקת הרישא לס"ק 66(ד).

◆ ביהמ"ש קבע, כי על מנת שתוגשמה התובנות השונות הנזכרות בפרשת קלס, את התלות בה עוסק ס"ק 66(ד) יש לראות כמכוונת לכך, שקביעת שיעור התמורה (הכנסה) שמקבל כל אחד מבני הזוג בגין עבודתו תהא בלתי תלויה בעובדה, כי עניין לנו בבני זוג. אם ההכנסה של כל אחד מבני הזוג משקפת את התמורה המגיעה להם, באופן סביר, לפי מבחן כלכלי הנגזר מטיבה של העבודה שעושה כל אחד מבני הזוג,



שומת עסקאות, תשומות ופסילה ע"מ 766/06 מכנף הארץ בע"מ ואח' נ' מנהל אגף המכס והמע"מ

כדי לעמוד על שיעור מס האמת. הרישום צריך שייעשה במועד, סמוך לביצוע המכר או מתן השירות, ויישקף נכונה את מהות העסקה על כל רכיביה.

◆ בית המשפט, פחות שם דגש על הכתוב בתקנות וקבע, כי על אף שהמערער לא עמד על כל הכתוב בתקנות ולא ניהל קופה רושמת, זה לשלעצמו אינו פוסל את ספריו, אלא יש לבחון בכלליות האם ניתן לערוך ביקורת על סמך הספרים שכן נוהלו. עוד קובע בית המשפט לעניין מועד פסילת הספרים כי "יש להדגיש, כי נקודת המוצא לבחינת שאלת פסילת הספרים היא נימוקי הפסילה בהודעה שנשלחה לנישום. באופן זה, גם אם יתגלו בהמשך נימוקים אחרים וחדשים המצדיקים לכאורה פסילת ספרים וזאת לאחר המשך בדיקת המשיב את פנקסי הנישום, לא תאושר פסילת הספרים על בסיסם, באשר יש בכך משום פגיעה ביכולת ההתגוננות של הנישום".

◆ ההכרה במס התשומות והתביעה לנכותו היא רשות ולא חובה ומותנית בתנאים. הזכות לניכוי מס תשומות שהיא בידי העוסק מחייבת אותו לעמוד בתנאים לצורך ביצוע הניכוי האמור. מימוש הזכות כרוך בקיומה של חשבונית מס שהוצאה כדין לרבות הגשתה במועד. בתיקון 6 לחוק, נקבעה מגבלת הזמן, לפיו הניכוי יעשה תוך שישה חודשים מיום הוצאת החשבונית. רכיב הזמן הוא בעל משמעות ויש בו כדי לתרום תרומה ממשית להיותו של המס, מס יעיל. תשלום המס וביצוע ניכוי מס התשומות צריך שייעשה בזמן אמת, כביטוי למועד ביצוען של העסקאות, נשוא הדו"ח התקופתי. מאחר שיש חשיבות לאלמנט הזמן, מתן ארכה, גם אם היא אפשרית, אינה יכולה להינתן כדבר שבשגרה, שאם לא כן, ייווצר מצב שהגבלת הזמן, אינה אלא בגדר "הצעה" ויישום ההוראה יכול שייצור חוסר שוויון.

◆ סעיף 95(א) לחוק מע"מ מסמך את המשיב לחייב את העוסק בקנס מינהלי בגין אי ניהול ספרים כדין, כאשר שיעורו של הקנס הוא של 1% מסך כל מחיר עסקאותיו.

הפרשנות שניתנה לסמכות האמורה של המשיב הייתה, שלא מדובר בחובה חלוטה גם לא בנוגע לשיעורו של הקנס, אלא בשיקול דעת של המשיב להטיל קנס עד לשיעור הנ"ל. מכאן, ששיעור קנס של 1% מסך כל מחיר עסקאותיו של העוסק הוא גבול הסמכות.

אופייה של ההוראה האמורה הוא אזרחי-מינהלי, ואין הוא אלא אמצעי נוסף וחשוב לאכיפת החוק לעניין החובה לנהל ספרים כדין, תוך סממנים עונשיים מתחום המשפט הפלילי.

תוצאה:

◆ הערער התקבל בחלקו.

ניתן ביום 13.01.10

ב"כ המערער: עו"ד ש. עברון.

ב"כ המשיב: עו"ד י. גלייטמן.

◆ פעילותן של המערערות התמקדה במתן שרותי הסעות לתושבים החרדים במה שמכונה קווי מהדרין. בנוסף עסקו המערערות בשיווק ופרסום של ספרים, בהשכרת מכשירים סלולאריים וכן במכירת דגים ממולאים (גפילטע-פיש).

חב' מכנף הארץ עסקה כפי הנראה גם בתיווך, ובנוסף היה בינה לבין חב' כל חפץ הסכם שירותי משרד וכוח אדם, וזאת לטענת המערערות מכוח הסכם ביניהן. אין חולק, כי אין למכנף הארץ כלי רכב והוצאות תקשורת ואין היא נושאת בהוצאות משרד משלה. ככל שהיו לה הוצאות כאלה, סופקו אלה על ידי חב' כל חפץ.

הערעורים שהוגשו ושנדונו בפסק הדין מתייחסים לשומות עסקאות, שומות תשומות וקנס בגין אי ניהול ספרים.

◆ עמדת המערערות היא, כי הדיווחים תואמים את העסקים בפועל, גם אם עולה מן הדיווחים, כי מדובר בחברות שאינן רווחיות, וגם אם הדיווחים מטעמים למע"מ, מובילים לתוצאה לפיה מלוא הסכומים שהיה על החברות כביכול לשלם למע"מ, מנוכים על דרך קיוזו תשומות.

◆ עמדת המשיב היא שהחברות הנ"ל הן רווחיות וכי אין לקבל את הדיווחים שהוגשו מטעמן למע"מ, מאחר שהם מצביעים על תוצאה עסקית בלתי סבירה.

לעמדת המשיב, לא מתקבל על הדעת שכאשר עסקאותיה של חברה על פי דיווחיה, מסתכמים במחזור של כ-17,000,000 ש"ח, תגיע החברה למעשה לתוצאה לפיה שילמה למע"מ סכומים מזעריים בלבד, אם בכלל, וכאשר בעל המניות מוסר בהודעתו כי עסקיו המגוונים הניבו רווחים.

ביהמ"ש המחוזי חיפה – כב' השופטת ש. וסרקרוג:

◆ לעניין פסילת הספרים שיצאה למערערות, בית המשפט חזר ועמד על החשיבות שבהקפדה בניהול ספרים, המהווה בסיס לתשלום מס אמת, ומשנתגלו סטיות מהותיות, וזאת ללא קשר אם הייתה העלמת עסקאות או ניכוי תשומות ביתר, יש לפסול את הספרים ואף לשקול הטלת קנס לפי סעיף 95(א) של החוק.

ואולם, קבע בית המשפט, בבדיקת אופן ניהול הספרים, אין להתעלם מן העובדה כי המחוקק מאפשר גיוון מסוים בנוגע לאמצעי הרישום. שיטת הרישום מפרטת אמצעים שיש בהם להבטיח לכאורה רישום אמת, ואולם אין היא מצביעה על אמצעי בלבדי אלא על מגוון אמצעים, מותנה באופיו של העסק.

כך גם ייתכן שבנסיבות מסוימות ובהתמלא תנאים מסוימים, מותנה באופיו של העסק ומותנה באמצעי רישום אחרים של העוסק, יכול שייגיע בית המשפט למסקנה, שהעדר קופה רושמת אינו מבסס פסילת הפנקסים. מכאן שניהול הפנקסים צריך להיעשות באופן שניתן יהיה לערוך ביקורת אמיתית כנדרש



העיתון המקצועי לענייני מסים

ייחוס הפרשי הון בלתי מוסברים
 עמ"ה 1276/05 מילול אשר נ' פקיד שומה

מבלי לקבוע מסמרות בנחיצות קיום ההלוואות נוכח טענותיו של המערער, כי החברה הינה "הכתובת הנכונה" לקיומו של בירור זה, אני קובע, כי המערער לא נשא בנטל להוכיח, כי חובה של החברה בגין הלוואות אלו, אכן הומחנה אליו כדן.

◆ לעניין קביעת לוחות המחיה אשר יחס המשיב למערער, נקבע כי, השימוש ב"ממוצע" וב"מקובל" מקום בו קיימים בידי המשיב נתונים המתייחסים לנישום הספציפי חוטא לעקרון שומת האמת. אף שהמשיב חוזר ומדגיש בסיכומיו, כי מעדותה של הגב' קואן משתמע כי המשיב לא התגורר בבית הוריו עד סמוך לנישואיו, ולשיטתו "לא היתה האמת נר לרגליו", המשיב כלל לא ביסס את שומתו על מידע זה. המשיב גם כלל לא עשה שימוש במידע שהיה בידיו אודות נסיעותיו של המערער לחו"ל ורכבים שלשיטתו החזיק. בכך בחר המשיב לפנות אל הלוחות "הממוצעים" ולא בנה את שומתו של המערער – הוא הנישום הבודד שעמד בפניו באותה העת. בכך פתר עצמו המשיב מבדיקת טענותיו של המערער, בעניין החזקת הרכבים אשר אומתה בדו"חות החברה וממילא גם לא נבחנה גרסת המערער כי מטרת נסיעותיו התכופות לחו"ל היתה ייבוא נעליים במסגרת עבודתו בחברה. בהמשך לאמור, המשיב יתקן את שומתו של המערער באופן בו יחושבו הוצאות המחיה של המערער לפי לוחות 5-6 ותוך חישוב הוצאות מחייה קונקרטיים על פי טופס רמת החיים ובהתחשב בהיות חלק מן הרכבים בבעלות החברה.

◆ לעניין ייחוס הפרשי ההון נקבע, כי לשיטת בימ"ש, כל עוד לא נשמע דבר המחוקק בסוגייה זו "לרבות שאלת 'פתיחתן' של השנים הסגורות בסיטואציה כזו" אזי "ההלכה היא כי אין החוטא, שהכנסתו נעלמה מעיניו של פקיד השומה, יצא נשכר, וממילא אין לאפשר את ייחוס הפרשי הונו גם לשנים סגורות". כך בכלל ובפרט מקום בו לצד טענת ייחוס הפרשים לכלל השנים מכחיש המערער כי אכן נצמחו לו הכנסות שלא דווחו.

לעניין קנסות בגין "חייב ולא ניהל" נקבע, כי בנסיבותיו של מקרה זה אף המשיב אינו סבור כי המערער ניהל עסק נוסף המהווה מקור לכספים – עסק המחויב בניהול ספרים. בנסיבות אלה, ומשלא נפסלו ספרי החברה, דומני כי אין לחייב את הנישום שהועסק כשכיר בחברה בשיעורי מס מוגדלים מכוחו של סעיף 191ב לפקודה.

תוצאה:

◆ הערער התקבל בחלקו.

ניתן ביום 12.1.10

ב"כ המערער: ר. יולוס, עו"ד, ר. גזית, עו"ד.

ב"כ המשיב: א. סמרה, עו"ד.

◆ בהשוואה בין שתי הצהרות הון שהגיש המערער לשנות המס 1996 ו-2002, נתגלו הפרשי הון בלתי מוסברים לכאורה. בשומה לפי מיטב השפיטה ייחס המשיב הפרשים אלו כתוספת הכנסה של המערער לשנות המס שנותרו "פתוחות" 1999-2002. בחינתן של ההצהרות מלמד, כי בשנת 2001 רכש המערער דירה בסכום של - 870,000 ₪, שמומנה מאת החברה שבבעלותו.

◆ **לטענת המערער**, טרם משיכת הכספים מהחברה, היתה היא חייבת לו כספים באופן אישי והתחייבות זו נמחקה. בגין יתרת המשיכה המחיתה החברה את חובותיה למערער, כך שגם התחייבות זו נמחקה בספרי החברה וחרף זאת, הפך הוא להיות החייב למלווה באופן אישי.

◆ **המשיב**, דחה את הסברי המערער, ומצא הפרש הון בלתי מוסבר בסך של - 897,372 ₪ וייחס הון זה למערער כהכנסה מעסק שלא דווחה. בהתאם, ערך את שומות המערער לפי סעיף 191ב לפקודה.

בימ"ש מחוזי תל אביב - יפו - כב' הש' מ.אלטוביה

◆ לצורך הדיון אפריד בין הכספים שהועברו במישרין למערער ובין כספים שנתקבלו בידי החברה וחובה הוסב למערער.

לעניין עדות הדוד שלטענת המערער הלווה לו 100,000 ₪, נקבע, כי המערער לא נשא בנטל להוכיח כי כספים אלו נמסרו לו כהלוואה, משחזר העד והדגיש כי הכסף הוענק לאם המערער ולא למערער. על נסיבות הלוואת כספי האחות נקבע, כי גם אם ניתנה ההלוואה, אין בה כדי להסביר גידול בהון שנוצר לאחר העברת הכספים.

באשר להמחאת החוב, לטענת המערער בתחילת דרכה נזקקה החברה לסכומי כסף כדי לאפשר את פעילותה הואיל ולא הוענק לה כל אשראי. לעזרת החברה נחלצו קרוביו וחבריו של המערער אשר, העניקו לה הלוואות.

◆ מבלי שאתייחס לשאלת תוקפן של ההלוואות ולבחינת מקורותיהם של המלווים, אני סבור כי לא עלה בידו של המערער להוכיח, כי "בזמן אמת" הומחו לו חובות החברה וממילא איני נזקק להכריע בשאלות אלו. כפי שנאמר בעניין אביגדור שמואל נ' פ"ש ת"א 1, אף שבמישור העסקי לעתים אין צורך בתיעודן בכתב של עסקאות אלה, הרי שבמישור המס נדרש הנישום להצגתן של ראיות אשר יבססו את טענותיו ובפרט ככל והן מתייחסות להעברת נכסים או חובות בין "צדדים קשורים". רמת תיעוד "מוגברת" חלה כאמור בין "שתי חברות שהשליטה בהן הינה בידי אותו אדם" ובוודאי ביחסייה של חברה ובין בעליה.



1,192 רו"ח חדשים

בטקס מרגש בבנייני האומה, ביום שני 18.1.10 העניקו נשיא לשכת רואי חשבון רו"ח יגאל גוזמן ושר המשפטים פרופ' יעקב נאמן, רישיונות לראיית חשבון ל- 1,192 רואי חשבון חדשים, וצירפו עוד כ- 540 רואי חשבון כחברי לשכת רואי חשבון. מספר חברי הלשכה יגיע עם המצטרפים החדשים ל- 11,690 חברי לשכה. עפ"י לשכת רואי החשבון, זהו גידול של כ- 10% במספר רואי החשבון המקבלים רישיונות ביחס לשנה שעברה, וזהו גם המספר הגדול ביותר של מקבלי רישיונות מאז ייסוד הלשכה.

קבוצת רכישה במתחם רמז בת"א

בימים אלו מתגבשת קבוצת רכישה באחד האזורים היוקרתיים ביותר בתל אביב, במתחם רמז, הממוקם בקרבת כיכר המדינה. מדובר במגדל שינסוק לגובה של כ- 30 קומות ויאכלס כ- 108 יחידות דיור מפוארות בסטנדרטי בניה הגבוהים ביותר שנבנו. בפרוייקט מתוכננות דירות 4 ו- 5 חדרים וכן לופטים ופנטהאוזים מפוארים. התכנון האדריכלי יתבצע ע"י משרד האדריכלים ברעלי, לויצקי, כסיף. למגדל יהיה ממזרח נוף לכיכר המדינה וממערב, נוף לים. לפרטים נוספים ניתן להתקשר ל- 03-6002880. רצ"ב [הדמיה של הפרוייקט](#) (לפתיחה הקש על התמונה):

מתארגנת קבוצת רכישה לצורך בניית בניין מגורים אקסלוסיבי ברחוב בן שפרוט (ליד ככר המדינה) באזור הכי יוקרתי בתל אביב.

למהירי החלטה!
נותר דירות אחרונות בפרוייקט!

טלפון: 03-6002880

מס פקס מערכת ושיווק: רוך מנחם בין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי של. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.

פחות חשמל ... יותר מאסר

דב כהן מקרית גת, שהורשע באי תשלום מס בגין עסקאותיו בסך 434,000 ₪, ירצה 18 חודשי מאסר בפועל, כך קבע ביום 29.12.09 בימ"ש השלום בקרית גת, כב' הש' איל באומגרט. כתב האישום הוגש ע"י עו"ד אחמד מסרי, מהלשכה המשפטית במשרד מע"מ אשדוד. לפי כתב האישום, הנאשם היה בעל עסק לעבודות חשמל בשם "דב כהן בניה ופיתוח". בביקורת חשבונות שנערכה לנאשם עלה, כי בשנים 2004-2000 ביצע הנאשם עבודות ללקוחות שונים, הוציא בגינן חשבוניות מס אך לא דיווח במועד לרשויות המס על העסקאות ולא שילם את המס בגין עסקאותיו, כנדרש לפי החוק. "סך מס העסקאות אשר הנאשם נמנע מתשלומן לרשויות המס מגיע כדי 434,004 ₪, קרן מס", נכתב בכתב האישום. כמצוין בגזר הדין, הנאשם הורשע עפ"י הודאתו ב- 18 עבירות של אי הגשת דוח במועד דוח למע"מ, ב- 49 עבירות של הוצאת חשבוניות ואי תשלום המס בגינן ואי ניהול פנקסים ורשומות. לנאשם 2 הרשעות קודמות בגינן עומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי. לפיכך, הורה בית המשפט על הפעלת המאסר המותנה של 12 חודשים שהושת על הנאשם והוסיף על כך עוד 6 חודשי מאסר בפועל. כאמור, על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי בסך 30,000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪ להימנע מעבירות מע"מ.

ממשל זמין גם ב- twitter

משרד האוצר ממשיך בקידום פרויקט "ממשל זמין". ומיום 13.1.2010 ניתן לפנות לצוות התמיכה של פורטל gov.il דרך חשבון שירות הלקוחות החדש ברשת ה-twitter המופיע בכתובת www.twitter.com/govCS. שירות הלקוחות מתחייב לספק מענה בתוך 24 שעות לשאלות הנוגעות לשירותים. בנוסף, קיימים חשבונות twitter בהם ניתן להתעדכן לגבי משרדי הממשלה הבאים: www.twitter.com/israel_mof - משרד האוצר ; www.twitter.com/israelmfa - משרד החוץ ; www.twitter.com/mopsweb - משרד החינוך ; www.twitter.com/edu_il ; www.twitter.com/JusticeGov - משרד המשפטים

